

สันสการดั้งเดิมของการเกิดของลูกซึ่งลูกได้ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ คือสำนึกแรกและสัญญาแรกของลูก

วันนี้ บัพตาตามีความสุขที่ได้เห็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุดของโลก จากดวงวิญญาณทั้งหมดมีเพียงไม่กี่ดวงวิญญาณเท่านั้นที่มีโชคที่สูงส่งนี้ เช่นที่ลูกมีความสุขที่ได้เห็นพ่อผู้ประทานโชค ดังนั้นพ่อก็เช่นกัน เพราะจากการที่ได้พบกับลูกที่มีโชคพ่อก็กลับมามีความสุขมากยิ่งขึ้น จากลูก ๆ จำนวนมากมายเพียงลูกเท่านั้นที่ได้แยกจากพ่อไปเป็นเวลานานเช่นนั้น และดังนั้นทำไมท่านจะมีความสุขในการที่ได้พบลูกหรือ? คุณสมบัติพิเศษของลูกแต่ละคนและประกายของแต่ละดวงดาว ความแวววาวของแต่ละจิตวิญญาณ (ดวงวิญญาณ) หรือประกายของพระเจ้าของความผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณ – เท่าที่พ่อรู้ในสิ่งนี้ บางครั้งลูกก็ลืมแม้กระทั่งสิ่งนี้ ในการที่จะได้รับชัยชนะเหนืออุปสรรคทั้งหมด สถานการณ์ที่เลวร้ายทุกประเภท และภัยพิบัติของธรรมชาติที่ไม่บริสุทธิ์ในหนึ่งวินาทีลูกต้องมีความเชื่อมั่นศรัทธาและความซาบซึ้งในสิ่งหนึ่ง หนึ่งประเด็นนี้คืออะไร? ลูกได้รับการเตือนจากสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า จิตใจของลูกตระหนักถึงสิ่งนี้ด้วยเช่นกันในรูปของความคิด แต่ลูกไม่สามารถที่จะมีสันสการนี้ ลูกคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ลูกได้ยินเกี่ยวกับสิ่งนี้ แต่อย่างไรก็ตามบางครั้งลูกก็ลืมสิ่งนี้! สิ่งนี้คืออะไร? ลูกได้รับการบอกเกี่ยวกับเรื่องนี้มานานแล้ว สิ่งนี้คือ “ว่าตัวฉันอีกแล้ว!” “Wah re myself!” (ความอัศจรรย์ของฉัน!) เมื่อลูกได้ยินสิ่งนี้ลูกจะกลับมามีความสุข แต่แล้วลูกก็ลืมสิ่งนี้ สันสการของชีวิตนี้ที่ลูกได้ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่คือ “Wah re mai” ดังนั้นลูกแม้กระทั่งลืมสันสการดั้งเดิมของการเกิดของลูกสำนึกแรกของการเกิดของลูกและคำพูดแรกของการเกิดนี้ ซึ่งเป็น “ฉันคือดวงวิญญาณบราห์มันที่สูงส่ง” ลูกสนุกกับการเล่นเกมของการลืม ลูกได้มีการเล่นเกมของการลืมเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกยังคงสนุกกับการเล่นเกมนี้หรือไม่? การเป็นบราห์มันหมายถึงการเป็นตัวของตัวเอง ลูกจะเรียกตนเองว่าอะไรหากลูกลืมรูปของลูกเอง? บัพตาตารู้สึกเห็นอกเห็นใจต่อลูก ๆ เมื่อท่านเห็นลูกเล่นเกมนี้ แต่ในเวลาเดียวกันท่านก็ขบขันด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นและยังมองไปที่สิ่งที่พวกเขาทำ! ลูกเล่นเกมที่มหัศจรรย์อย่างยิ่ง! สิ่งนั้นคืออะไร? ลูกรู้เป็นอย่างดีมากในสิ่งที่ลูกทำ ลูกสามารถบอกบาบาในสิ่งใดที่ลูกทำ ลูกบางคนเล่นซ่อนหา! บางครั้งลูกพูดว่า “ว้า” และบางครั้งลูกพูดว่า “hai” (โอ!) อัจชะ ลูกทั้งหมดรู้ว่าลูกทำสิ่งนี้ แต่เกมอะไรที่มหัศจรรย์ยิ่งกว่าที่ลูกเล่น? เมื่อลูกกลายเป็นลูกของพ่อเมื่อลูกตายขณะที่มีชีวิตอยู่ สัญญาแรกของลูกคืออะไร? ลูกรู้สิ่งนี้เป็นอย่างดีเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกได้ทำสัญญาใด พ่อทำให้ลูกสัญญาและลูกก็ได้ยอมรับ ลูกทำอะไรหลังจากการยอมรับ? พ่อบอกว่า: ปลดปล่อยสันสการที่เลวร้ายของศูทรไป และดังนั้นลูกได้ถอดเครื่องแต่งกายของสันสการที่เลวร้ายของดวงวิญญาณออก และสวมเครื่องแต่งกายที่สูงส่งของสันสการของพระเจ้า ลูกเปลี่ยนสายตาที่ไม่บริสุทธิ์และทัศนคติที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดที่บ่งบอกถึงความเป็นศูทร และลูกนำสัญญาพิเศษของทัศนคติและสายตาที่บริสุทธิ์มาใช้ และจึงประกาศสิทธิ์ที่สูงส่งที่สุดของทุกความสัมพันธ์และความมั่งคั่งเจริญรุ่งเรือง แม้ว่าลูกจะจดจำสิ่งนี้ทั้งหมดได้อย่างชัดเจนมาก แต่ลูกยังคงทำอะไร? ดวงวิญญาณที่สูงส่งจะไม่คิดถึงการนำสิ่งที่พวกเขาได้ทำตกหล่นหรือที่ได้ทิ้งไปแล้วกลับคืนมา เช่นเดียวกับลูกของราชินิกุลไม่เคยเก็บสิ่งใดที่ตกลงมาหรือสิ่งที่ทิ้งขว้างไปแล้ว ลูกทุกคนมีความคิดที่จะทิ้งกิเลสจากสติปัญญาของลูก ลูกพิจารณากิเลสว่าเป็นสิ่งไร้ประโยชน์และบางสิ่งที่เป็นของเสีย และดังนั้นลูกได้ทำสัญญาและละทิ้งสิ่งนั้น ลูกได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะไม่มีวันข้องแวะในยาพิษนั้นอีก แล้วลูกทำอะไร? เหตุใดลูกจึงเก็บขึ้นมาและใช้สิ่งที่ลูกได้โยนทิ้งไปแล้วอีกครั้ง ซึ่งเป็นสิ่งที่สกปรก ที่ไร้ประโยชน์ ที่เผาไหม้ และที่เน่าเปื่อย? ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกกำลังเล่นเกมอะไร? ลูกเล่นเกมของความไม่รู้ เมื่อมองเห็นเกมเหล่านี้บาบารู้สึกเมตตาต่อลูก แต่ท่านก็ขบขันด้วยเช่นกัน ลูกได้กลายเป็น जानิ जानันฮา (ผู้รู้ความลับทั้งหมด) แต่เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นคารันฮา (ผู้ที่ทำบางสิ่งด้วยตนเอง) ดังนั้นเวลานี้ลูกจะทำอะไร? จัดโปรแกรมพิเศษและเปิดเผยตนเองว่าเป็นผู้ที่เปี่ยมคารันฮา อย่าได้คิดที่จะนำเอาสิ่งที่ไร้ประโยชน์ที่ลูกได้ทิ้งไปจากจิตใจของลูกกลับคืนมา คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้แล้วถามตนเอง: ฉันเป็นใคร และฉันทำอะไร? ฉันได้สัญญาอะไรและเวลานี้ฉันกำลังทำอะไร? ลูกสัญญาอะไรและลูกจะตอบสนองสิ่งใด? ด้วยความเคารพตนเองและตระหนักถึงที่สูงส่งของลูกเอง จงกลายเป็นตัวของพลังของชีวิตที่สูงส่ง

ลูกพูดว่าลูกจะทำอะไร และลูกกำลังทำอะไร? เวลานี้หยุดเล่นเกมที่มหัศจรรย์เหล่านั้นทั้งหมด! กลับมามีชีวิตที่สูงส่ง กลายเป็นนักแสดงที่สูงส่งและเล่นเกมของการมีชีวิตที่สูงส่ง เมื่อลูกมีความมุ่งมั่นที่จะสังเวยในการสังเวยสุดท้ายเช่นนั้นที่พิธีของการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้น เวลานี้กำหนดวันที่สำหรับพิธีนี้ในซุมนัม อัจชะ

ถึงผู้ที่มีความมุ่งมั่นในจิตใจของพวกเขา ถึงผู้ที่มีความคิดที่เท่าเทียมกับรูปแบบของพวกเขา ถึงผู้ที่เป็น जानิ जानันฮาร์ และคารันฮา ถึงทุกดวงวิญญาณที่สูงส่ง ที่เผยให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของตนเอง และผู้ที่ประกาศเกียรติคุณพ่อผ่านทุกการกระทำที่พวกเขาได้แสดงออกมา บัพตาตา รัก ระลึกถึง และนมัสเต

บัพตาตาพบดาดี: พ่อมาเมื่อลูกของพ่อเรียกหาพ่อ ลูก ๆ ส่งคำขอมายังบาบาและท่านได้ยอมรับคำขอนั้น อย่างไรก็ตามเวลานี้ท่านจะนำบางสิ่งกลับไปพร้อมกับท่านด้วยเช่นกัน ถึงอย่างไรลูกก็อยู่กับพ่ออยู่แล้ว ดังนั้นมีสิ่งใดอีกที่ท่านจะนำกลับไปพร้อมกับท่าน?

بابาจะนำการสังเวยครั้งสุดท้ายของความคิดที่มุ่งมั่นของลูกทุกคน เมื่อมีไฟบูชายัญ (ยักยะ) การออฟเฟอร์สุดท้ายคือปราสาท (การออฟเฟอร์อันศักดิ์สิทธิ์) ยักยะนี้ถูกสร้างขึ้นในโลกที่มีตัวตนผ่านผู้ที่มัตวตน บราห์มาเล่นบทบาทของท่านและให้ลูกบราห์มามีความรับผิดชอบในการดูแลรักษายักยะนี้ บัพตาตาจะยอมรับปราสาทพิเศษของยักยะนี้ด้วยเช่นกัน เมื่อใดก็ตามที่มีใครมาพบลูก ลูกจะให้ปราสาทบางส่วนกับพวกเขา บัพตาตาเช่นกันจะนำปราสาทบางส่วนกลับไปพร้อมกับท่าน การให้ปราสาทนี้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงของโลกกำลังจะเกิดขึ้น ปีนี้ในชีวารাত্রีพร้อมกับการการทำงานรับใช้ - ลูกแน่นอนจะทำบางสิ่งบางอย่างซึ่งดวงวิญญาณจำนวนมากอาจจะได้รับคำแนะนำของبابา แต่พร้อมกับสิ่งนี้ ควรมีความคิดที่ว่า พร้อมกับการให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา ลูกควรจะทำให้พวกเขาได้มีประสบการณ์กับปราสาทของการเลื่อมมองหรือประสบการณ์ของพ่อด้วยเช่นกัน เมื่อลูกจัดฟังก์ชันการดำเนินงานทุกคนจะให้ความสนใจกับจุดที่ปราสาทได้รับการแจกจ่าย เป็นเพราะการดึงดูดของปราสาท ผู้คนจึงไปที่นั่นโดยอัตโนมัติ แม้ว่าจะขัดกับความปรารถนาของพวกเขา ดังนั้นเก็บเป้าหมายของการสร้างบรรยากาศเช่นนั้น บนพื้นฐานของพลังของลูกและโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการดึงดูดของความคิดความที่มีความเมตตาของลูก แจกจ่ายปราสาทของการบรรลุผลและประสบการณ์กับดวงวิญญาณที่อ่อนแอ พร้อมกับสิ่งนี้สร้างกลุ่มพิเศษของมหาเวียผู้มีจิตใจที่มุ่งมั่นที่จะเปิดเผยตนเองว่าเป็นตัวของจันจันนฮาร์และคารันฮาในทางปฏิบัติ มีคำกล่าวว่า "แม้ฉันจะต้องตายฉันจะไม่ละทิ้งศาสนาของฉัน". ลูกควรมี Dharma ธรรมะ เช่นนั้น ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ใดเกิดขึ้น แม้ว่าอุปมาเวียของมายาจะมาอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกจะต้องไม่ปล่อย Dharma ของลูกไป ในตอนเริ่มต้นลูกได้สร้างกลุ่มต่างๆของผู้เพียรพยายาม ลูกมีกลุ่มที่เรียกว่า "กลุ่มที่เป็นหนึ่งเดียวกันที่สูงส่ง" "the divine unity group" ดังนั้นกลุ่มที่ลูกจะสร้างในเวลานี้คือกลุ่มอะไร?

สำหรับชีวารাত্রีนี้ กลุ่มพิเศษของพันดาวาสและ ชักติ ผู้ที่ทำลายอุปสรรคควรจะสร้างขึ้นมา บัพตาตา จะรับปราสาทนี้กลับไปพร้อมกับท่าน กลิ่นหอมของการออฟเฟอร์สุดท้ายเข้าไปในยักยะกระจายไปไกลมาก ดังนั้นบัพตาตาเช่นกันจะนำชาวดีของกลิ่นหอมพิเศษของยักยะของโลกที่มีตัวตนไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เตรียมปราสาทประเภทของนี้ แน่นอนبابาจะนำบางสิ่งกลับไปกับท่าน การออฟเฟอร์นี้จะเปิดประตูของการกลับบ้าน จำนวนของลูกในขณะนี้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วที่ประตูของการกลับบ้านควรเปิดออกมา ดังนั้นใครจะเป็นผู้ที่เปิดประตู? พ่อจะไม่ทำสิ่งใดด้วยตัวของพ่อเอง พ่อได้เคยทำอะไรด้วยตนเองไหม? แม้กระทั่งเวลานี้พ่อไม่ได้อยู่โดยลำพัง (ลูกได้พูดคุยกันในบ้านดา ลูกๆของการที่بابาจากไปด้วยตนเอง). ประการแรก บัพและดาดาเป็นมิตรของกันและกัน และดังนั้นท่านทั้งสองไม่สามารถอยู่โดยลำพัง แล้วยังมีลูกด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้อยู่กับبابาหรือ? ลูกสัญญาว่าอะไร? สัญญาว่าลูกจะอยู่กับبابา กลับบ้านกับبابา รับประทานและดื่มกับبابา นี่คือนสิ่งที่ลูกได้เคยสัญญาไว้หรือไม่? เวลานี้ลูกมีการเปลี่ยนแปลงสัญญาของลูกหรือไม่? สัญญาที่ลูกทำก็ยังคงเป็นเช่นเดิม สัญญาของลูกไม่ได้เปลี่ยนแปลง สิ่งนี้ไม่ได้เป็นที่بابาจากไป ในรูปที่เป็นศาคร ลูกมีมิตรของศาครبابาเป็นเวลายาวนาน และสิ่งนั้นเช่นกันเพียงแค่ว่าลูกจำนวนน้อยในรูปศาคร อย่างไรก็ตาม บาบาขณะนี้สามารถที่จะอยู่กับลูกได้ทุกคน ในรูปศาครมีบางบางประเภท แต่เวลานี้بابาเป็นอิสระจากบ่วงตอนนี้ความเร็วจะเข้มข้น ลูกเรียกหาพ่อและ พระผู้เป็นเจ้าก็ปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก

เวลานี้ลูกต้องอยู่เหนือความผูกพันยึดมั่นและมีสถานะของการอุทิศตน เมื่อลูกอุทิศตนเองความผูกพันยึดมั่นจะกลายเป็นเช่นร่องรอย ดังนั้นเวลานี้ลูกจะอยู่ด้วยกันและกลับบ้านด้วยกัน ทำไมถึงเป็นเช่นนั้นที่ลูกจะอยู่ด้วยกันเพียงแค่นี้? ลูกต้องอยู่ด้วยกันอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา อัจชะ ดังนั้นเวลานี้เตรียมปราสาทนี้ พันดาวาสจะทำอะไร? (เป็นช่วงเวลาของ Eid (เทศกาลเฉลิมฉลองการสังเวยตนเองของชาวมุสลิม)) ไม่ว่าลูกจะทำอะไร แน่นอนแสดงให้เห็นบางสิ่งบางอย่าง เราจะได้เห็นกันว่าใครที่จะไปข้างหน้า พันดาวาสหรือชักติ ไม่ว่าลูกจะเฉลิมฉลอง Eid อะไร การสละละทิ้งจิตสำนึกของ "ฉัน" หมายถึงการเฉลิมฉลอง Eid เวลานี้เราจะได้เห็นกันว่าลูกได้เตรียมปราสาทใด พันดาวาสจะจัดเตรียมบางสิ่งบางอย่างหรือไม่? หรือชักติจะเตรียมบางสิ่งบางอย่าง? หรือลูกทั้งสองที่จะเตรียม? อัจชะ

บัพตาตาพบปะโซน U.P:

โซน U.P. โชคดีเป็นพิเศษ คุณสมบัติพิเศษของ U.P. คือ แผ่นดินซึ่งมีความรักมากและมีความศรัทธา; พวกเขามีความรู้สึกเกี่ยวกับการสักการบูชาอย่างมาก ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือที่จะให้ผลของความจงรักภักดีต่อแผ่นดินที่มีใจศรัทธา จากทุก ๆ โซนอนุสรณ์อยู่ใน U.P. มากที่สุด ดังนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลานี้ให้การเตือนถึงแผ่นดินของ U.P. เกี่ยวกับอนุสรณ์ มีการขยายตัวจำนวนมากใน U.P. จงหว่านเมล็ดพันธุ์แห่งความรู้ในการขยายตัวนี้และเตรียมสวนดอกไม้ของพ่อจากวงจรที่แล้ว ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ก็ตาม แผ่นดินของ U.P. มีผลอย่างมากและดังนั้นลูกจึงสามารถเพิ่มสวนดอกไม้ได้มากยิ่งขึ้น ให้คงคาของความรู้ไหลมาจากทุกสถานที่ ความสำคัญของแม่น้ำได้รับการจดจำโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน U.P. ด้วยเช่นกัน ความสำคัญของการอาบน้ำในแม่น้ำคงคาได้รับการจดจำใน U.P. ด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับที่เป็นสิ่งที่สำคัญที่จะอาบน้ำให้กับร่างกายของตน ดังนั้นจงเพิ่มความสำคัญของ

การอาบน้ำในความรู้ด้วยเช่นกัน ความสำคัญของ U.P. นั้นเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ ตามระบบแล้วสถานที่จาริกแสวงบุญของความรู้เริ่มขึ้นใน U.P. ตามระบบดวงวิญญาณของ กันเปอร์ และ ลัคเนาได้กลายเป็นเครื่องมือ ในเดลีเพียงผู้เป็นแม่เท่านั้นที่ส่งคำเชื้อเชิญ การเชื้อเชิญตามระบบมาจาก กันเปอร์ และ ลัคเนา การยกย่องของ U.P. แยกต่างหากจากการยกย่องของเดลี นี่เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มากเวลานี้เท่าที่การยกย่องได้รับการจดจำ ตามนั้นลูกจะต้องเปิดเผยตนเองโดยการทำงานอย่างยิ่งใหญ่ มีการทำงานที่พิเศษเช่นนั้นที่ยังไม่ได้มีการดำเนินการโดยโซนอื่น แต่ละโซนเวลานี้จะต้องมีการคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ลูกมีการชุมนุมและการพบปะด้วยเช่นกัน เวลานี้คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ เพื่อที่ว่าเมื่อคนเห็นสิ่งนั้นพวกเขาจะรู้สึกว่าเขาไม่เคยได้ยินหรือได้เห็นอะไรแบบนี้มาก่อน

บัฟฟาตาพบผู้ที่มาจากอัครา: ลูกอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอในขณะที่จดจำระลึกถึงโชคของลูกหรือไม่? "ว่าโชคของฉัน" ลูกร้องเพลงนี้ในจิตใจของลูกอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? "ว่าบาบา, ว่าละคร และว่าบทบาทของฉัน" ลูกมีประสบการณ์กับตนเองที่แสดงทุกการกระทำในขณะที่มีสำนึกนี้ เช่นเดียวกับที่ลูกทำบางสิ่งที่ลูกอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงของงานนั้นและอยู่ในสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตหรือไม่? แน่่อนที่ลูกจะได้รับมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตในยุคทอง แต่ประสบการณ์ในเวลานี้ของสภาพการหลุดพ้นในชีวิตของการเป็นอิสระจากบ่วงในชีวิตเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า ดังนั้นแม้กระทั่งเวลานี้ลูกได้สัมผัสกับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตด้วยพลังของความรู้และโยคะของลูกหรือไม่? หรือลูกยังคงมีบ่วงบางอย่างแม้กระทั่งขณะนี้หรือไม่? บ่วงทั้งหมดได้จบสิ้นแล้วและลูกได้กลับมาหลุดพ้นในชีวิต ไม่อะไรเกิดขึ้น เนื่องจากการได้รับการหลุดพ้นในชีวิตของลูก ทุกสิ่งจึงรู้สึกเหมือนกับเป็นเกมสำหรับลูก ทุกสิ่งไม่ใช่ข้อสอบ แต่เป็นเกม แม้ว่าร่างกายของลูกจะเจ็บป่วยหรือลูกจะถูกโจมตีจากมายาในวิธีที่แตกต่างกันมากมาย ลูกควรมีประสบการณ์ทั้งหมดของสิ่งนี้ว่าเป็นเกม ลูกจะไม่สามารถกลับมาไม่มีความสุขในขณะที่เล่นเกม เกมเล่นเพื่อความสนุกสนานไม่ใช่เพื่อการกลับมาไม่มีความสุข ดังนั้นโดยการพิจารณาทุกสิ่งทุกอย่างว่าเป็นเกมลูกจะสัมผัสประสบการณ์กับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต ลูกหลุดพ้นในชีวิตหรือลูกสัมผัสกับบ่วงในชีวิต? จออย่าได้มีบ่วงของร่างกายหรือความสัมพันธ์ทางร่างกาย ลูกเพียงแค่เติมเต็มความรับผิดชอบของลูกราวกับว่าสิ่งนั้นเป็นเกม ลูกเพียงแค่เล่นเกมของการเติมเต็มความรับผิดชอบของลูก ดวงวิญญาณที่เป็นอิสระจากบ่วงสามารถสัมผัสกับสภาพที่สูงส่ง ผู้ที่อยู่ในบ่วงยังคงถูกผูกมัดอยู่ที่นี้ ในขณะที่ผู้ที่ เป็นอิสระจากบ่วงสามารถบินขึ้นไปสูง ลูกทั้งหมดได้ทำลายบ่วงและเป็นอิสระจากกรงขังของลูกหรือไม่? บ่วงต่าง ๆ คือกรงขัง ดังนั้นลูกจะต้องเป็นอิสระจากกรงขังของบ่วง ลูกต้องเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกแต่ในนาม ไม่ใช่ด้วยความผูกพันยึดมั่น และแล้วเมื่อนั้นลูกจะถูกเรียกว่าเป็นอิสระจากบ่วง เมื่อลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกจะเป็นอิสระจากบ่วง หากมีจิตสำนึกของ "ของฉัน" ใด ๆ ลูกจะกลับมาถูกขังอยู่ในกรง ลูกไม่ได้เป็นนกที่ถูกขังอยู่ในกรงอีกต่อไป แต่เป็นนกแห่งสวรรค์ ในตอนเริ่มต้นลูกเคยร้องเพลงที่เกี่ยวกับ ไม่ได้เป็นนกที่ถูกขังอยู่ในกรง เวลานี้ลูกได้กลายเป็นเทวดานางฟ้าแห่งสวรรค์ ลูกทั้งหมดจะบินไปสวรรค์ จากนั้นนกที่อยู่ในกรงลูกได้กลายเป็นเทวดานางฟ้า ไม่ควรมีบ่วงแม้แต่บ่วงที่ใดก็ตาม ไม่ควรมีบ่วงในจิตใจของลูก "ฉันสามารถทำอะไรได้?" "ฉันจะทำการนี้ได้อย่างไร?" "ฉันต้องการที่จะทำการนี้ แต่ฉันไม่สามารถที่จะทำการนี้ได้" สิ่งนี้ก็เป็นบ่วงของจิตใจของลูกเช่นกัน หากลูกไม่สามารถที่จะทำบางสิ่งบางอย่างได้เมื่อลูกต้องการแล้วลูกมีความอ่อนแอ ดังนั้นเป็นอิสระจากบ่วงนี้ด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ที่รู้จักกันดีว่าการเป็นอิสระจากบ่วง เวลานี้ลูกได้กลายเป็นลูกของพ่อและดังนั้นลูกคือผู้ที่ เป็นอิสระ ด้วยเหตุนี้จึงมีคำกล่าวว่า "ชีวิตนักเรียนเป็นชีวิตที่ดีที่สุด" ดังนั้นลูกเป็นใคร? ลูกเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่? เด็กหมายถึงผู้ที่มีอิสระจากบ่วง หากลูกยังพิจารณาตนเองว่าอยู่ในชีวิตในอดีตที่ผ่านมาของลูกแล้วนั้นคือบ่วง หากลูกตายในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่แล้วลูกมีอิสระจากบ่วงไม่ว่าลูกจะเป็นกุมารหรืออยู่ในวัยเกษียณของลูก ลูกทั้งหมดคือลูกหรือเด็ก เพียงจดจำงานหนึ่งที่พ่อได้ให้กับลูกของการอยู่ในการจดจำระลึกถึงและช่องแวนอยู่ในการทำงานรับใช้ คงอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอ

ตามละคร ดวงวิญญาณที่ได้ให้ความร่วมมือในการทำงานของการก่อตั้งตั้งแต่ตอนเริ่มต้นแน่นอนย่อมได้รับความร่วมมือพิเศษในรูปใดรูปหนึ่ง สิ่งนี้รับประกันไว้แล้ว ไม่เพียงแค่บัฟฟาตาจะให้กับลูกเป็นการตอบแทนในเวลานี้สำหรับทุกสิ่งทุกอย่างที่ลูกทำที่นี่ แต่ลูกยังสะสมไว้สำหรับอนาคตด้วยเช่นกัน อัจชะ

พร: ขอให้ลูกไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอด้วยความสุขและความซาบซึ้งของสิทธิ์ที่ไม่สูญสลายและไม่มีขีดจำกัดของลูก ผู้คนในโลกเรียกร้องสิทธิ์หลังจากที่ทำความพยายามมากมาย ในขณะที่ลูกได้รับสิทธิ์โดยไม่ต้องทำความพยายามใดๆ การกลายเป็นลูกหมายถึงการประกาศสิทธิ์ "ว่าฉัน ดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีสิทธิ์ทั้งหมด". รักษาความซาบซึ้งและความสุขของสิทธิ์ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ และลูกจะไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ สิทธิ์ที่ไม่สูญสลายนี้รับประกันไว้แล้ว ที่ใดที่ได้มีการรับประกัน ลูกสามารถที่จะอยู่อย่างไร้กังวล มอบความรับผิดชอบทั้งหมดของลูกแก่พ่อ และลูกจะเป็นอิสระจากความกังวลทั้งหมด

คติพจน์: ผู้ที่มีความใจกว้างและมีหัวใจที่ยิ่งใหญ่และไม่มีขีดจำกัด เป็นรากฐานของความเป็นหนึ่งเดียวกัน *** โอมซานติ ***